

DARBININKAS

1.000 NARIŲ A. L. R. K. MOTERŲ SAJUNGAI IKI SEIMO.

Sujuskite, sesers sąjungietės, kad jūsų garsingoji organizacija atsirasitų tūkstantinis skaičius iki Seimo.

1.000 NARIŲ LIETUVIŲ DARBININKŲ SAJUNGAI IKI SEIMO!

Sujuskite, broliai sąjungiečiai, kad mūsų organizacija to skaičiaus sulauktų iki pirmojo seimo.

VOL. II Metai I. Tel. 620 So. Boston. Organas Am. Lietuvių Rymo-katalikų šv. Juozapo Darbininkų Sąjungos. Tel. 620 So. Boston. No 72 | 114

Entered as second-class matter September 22 1915. at the post office at Boston, Mass., under the Act of March 3, 1879. 242 W. BROADWAY, SO. BOSTON, MASS., BIRŽELIO (JUNE) 22 d. 1916 m.

Vokietija skubinasi austrams talkon. Reikalauja greito sustiprinimo Meksikos pasienyje.

Popiežiaus palaiminimas.

ŠV. TĖVAS SIUNČIA APAS-TALIŠKĄJĖ PALAIMI-NIMĄ LIETUVIAMS.

Birželio 7 d. Susivienijimo Lietuvių R-katalikų Amerikoje 31-jo seimo (Philadelphia, Pa.) delegatai pasivertė šv. Tėvui, Benediktui XV, sekancio turinio kablegramą: —

„Susivienijimo Lietuvių Rymo Katalikų Amerikoje 31 metinio Seimo (Philadelphia, Pa.) delegatai išreiškia paklusnybę Apaštališkam Sostui, meldžia šventojo Tėvo palaiminti visą susivaižavimą ir pagalbėti Lietuvai atgauti liuosybę.“

Birželio 9 d. šv. Tėvas malonėje priėmė Kablegramą šį atsakymą:

„Šventasis Tėvas dėkuoja Lietuviams-Katalikams ir nuširdžiai suteikia prašomąjį Apaštališkąjį Palaiminimą, geizdamas, kad užviešpatuotų meilė ir taika.“

Jau ne pirmas kartas šv. Tėvas laimina Susivienijimo L. R. K. A. narius. Tos naujos šv. Tėvo malonės teparagina lietuvių rašytis į tą tvirtiausią bei didžiausią lietuvių draugiją, mus-gi senuosius tos draugijos narius tepaskatina prie uolesnio veikimo tikėjimo ir tautos srityje.

Kun. Jonas J. Jakaitis, Dvas. Vadovas.

Streikierių fondas.

STEIGKIME STREIKI-NINKŲ FONDA.

Senai ruošius pasakyti broliams darbininkams savo nuomonę apie tą svarbių svarbiausių mūsų darbininkų reikalą — apie streikininkų fondą.

Man rodos, kad tą fondą mes būtina turime šiame seime įsteigti ir sutvarkyti. Žinoma, mūsų L. D. S. neatstos darbininkų unijų, kurios duoda didesnę pašalpą streiko metu. Į unijas mes vis tiek turime prigulėti. Bet argi nebūtų naudinga dar iš savo lietuviškos sąjungos šiojią tokia pašalpą gauti. Ypač žmogui su šeimyna tiek daug dabar kaštuoja pragyvenimas, o kad labai apgrūti visos gyvenimo reikmenys — to sunku tikėtis.

Pagaliam, nežūrint į raginimus, visuomet bus nemaža lietuvių darbininkų, kurie dėl tų priežasčių neprigulės prie jokių darbininkų unijų. Tiems tai L. D. S. ir būtų tikra geradarė, jei jie galėtų gauti iš jos streiko laikui bent trejetą dolerių savaitėje pašalpos. (Reikia eiti prie to, kad visi darbininkai prigulėtų prie unijų. „Darb.“ red.)

Tik kai rašo kiti, kad reikia uždėti tam naujų mokesnių ir kad tas fondas susidėtų

iš aukų ir pelno nuo vakarų, tai man rodos, kad iš to nieko negali būti. Aukos — dalykas netvirtas, nepastovus. Plaukia, plaukia ir sustoja. Kas kita nuolatiniai mokesniai. Jie tai tikras pamatas tokiam streikininkų fondui. Kai prie mokesnių dasidės dar ir aukos ir kitokios ineigos, tada mes ir galėsime sukrauti didesnes sumas. Užtat aš ir balsuoju, kad streikininkų fondan visi mokėtume extra po 5c. į mėnesį. Tiesa, reikia, kad L. D. S. nariams eitų visi trys „Darbininko“ numeriai. „Darbininko“ redaktorius aiškina, kad ir delto jau reikėtų penktuką pridėti. Na, tai ir dėkime du penktuku, mokėkime kas mėnuo po 30 centų, o tada turėsime ir laikraštį visą, ir fondą. Atsiminkime, kiek mes galėsime naujų narių pritraukti prie mūsų brangios organizacijos, kai žinos, kad už 30 centų yra duodama ir visas „Darbininkas“, ir streike pašalpa, ir dar priedo kelios gražios knygelės. O dar iš tų mokesnių kelios dešimtys centų liks kuopai.

Aš taip manau, kad visi L. D. S. nariai galėtų su tuo sumanymu sutikti, nes, tai įvedus mūsų organizacija imtų augti, kaip ant mielių, o darbininkams čia skriaudoms nebus.

Dešimtukinis.

DARBININKŲ STOKA.

Šiais laikais Suvienuose Valstijose labai pritrūko darbininkų. Taip girdisi ir įvairių šaltinių. Darbo ieškojimo biurai daug bėdavoja negalį sumedžioti darbininkų. Vieno tokio biuro vedėjas New Yorke pasakė: „Aš galėčiau surasti darbo visiems vyrams, kurie tik kreiptųsi į mane. Niekuo met nebavo tokio darbininkų reikalavimo, kaip dabar. Vakaruose ypač nusiskundžiama darbininkų stoka. Valstijiniai keliai negali būt budavojami dėl darbininkų stokos. O algos mokama geros. Prie tokio darbo seniau mokėdavo po \$1.50 dienoj, o dabar doleriu brangiau moka. Nesuprantu kodėl taip pritrūko darbininkų. Mums reikia italų, lenkų, slavų, o daugybės jų išvažiavo Europon kariatai. Tai viena priežasčių darbininkų stokos. Antra tai reikalavimas darbininkų amunicijos dirbtuvėse. Taip daug prireikė ten prastų darbininkų, kad dabar visur jų trūksta. Yra gerų darbų ant farmų. Šiose dienose bile kas nori darbo, tai juo gali gauti. Darbininkų tiek prireikė, kad aš tokios stokos niekuomet savo gyvenime nesu matęs.“

Tai be ateivybės ir negali apseiti dar ši šalis. Ateivybė apsisotjo ir pritrūko darbininkų.

PLUMBERIŲ ALGOS PAKILO.

Fair Haven, N. J. — Plumberiai išsikovojo 44 valandas darbo savaitėje. Algas išsikovojo nuo \$4 iki \$4.40 dienoje.

Nelaimės darbe.

UŽMUŠIMAI IR SUŽEIDIMAI.

Nuo sausio 1 d. iki birželio 1 d. šių metų Pensylvanijos valstijoje darbuose užmušta 862 darbininkai. Del to liko 537 našlės ir 1.109 našlaičiai ir 37 tėtų liko be duonpeinių. Iš 862 užmuštų 315 buvo nevedę. Pomirtini už užmuštuosius išmokėta \$742.932.75.

PASIBAGĖ STREIKAS

Philadelphia, Pa. — Stetson hat kompanijos darbininkai nubalsavo grįžti darban. Jie streikavo nuo kovo 16 d. Sustreikavo delto, kad buvo blogos darbo sąlygos. Streikininkų buvo apie 1.000. Streikas pasibaigė pasidarbavus valdžios atstovui Robert McWade. Kompanija pasižadėjo pagerinti darbo sąlygas.

MALIORIAI TEBE-STREIKUOJA.

Johnstown, Pa. — Jau mėnuo atgal kaip streikuoja malioriai. Jie turi uniją. Jie varosi prie to, kad išsikovoti 8 val. dienoje ir seną algą gauti. Darbdaviai sutinka duoti 8 val., bet nesutinka po senovei mokėti. Streikininkai nemano nusileisti.

SUSIORGANIZAVO.

Baltimore, Md. — 1.000 darbininkų, dirbusių Dry Dock ant Shipbuilding kompanijoje buvo sustreikavę, kad išsikovoti trumpesnes valandas. Sustreikavę susiorganizavo. Kompanija paskui užvedė derybas. Kompanija pasižadėjo nuo rugšėjo m. š. m. ant 4 nuoš. pakelti algas ir paskui nuo sausio 1 d. vėl pakelti ant 4 nuoš. Savaitėje dirbs 50 valandų.

Kompanija priimdama atgal streikininkus nedarys skirtumo ar prisidėjo kas prie unijos ar ne. Įstegė taip komitetą, kuriam galima bus pasiguosti.

NELAIMĖ DEL STOKOS ŠVIESOS.

Pramoninė komisija Wisconsin valstijos susekė, jog dirbtuvėse daug nelaimingų atsitikimų esti dėl blogos šviesos. Dažnai darbininkai nemato, ką jie daro.

Viena apsaugos kompanija taip-gi susekė, jog daug nelaimingų atsitikimų esti dėl blogos šviesos. Ta kompanija susekė, jog 238 nuoš. nelaimingų atsitikimų dirbtuvėse atsitinka dėl blogos šviesos. Tai susekta, jog per metus Wisconsin valstijos dirbtuvėse dėl blogos šviesos pasitaiko 3.000 nelaimingų atsitikimų.

STUDENTAI KONDUKTORIAIS.

Princetono universiteto studentai kreipėsi į geležinkelių kompaniją, kad duotų darbo vakacijų laikui. Apie 4 studentų gavo vietas. Bus konduktoriais Pullmano vagonuose. Mokama algos po \$77 mėnesyje ir užlaikymas.

Austrai krinka.

Nubudęs po žieminio miego šiaurės meškinas, rodo didelę galybę ir ištvermę. Su nenulistančia energija tvatina Australijai į pašonę. Labai susirūpino karžeris ir siunčia savo kareivių talkon.

Su pergalemis carą sveikina ir Anglijos karalius. Rusai kas diena skelbia pasisekimus, apie austrų sumušimą įvairiose vietose, apie paėmimą nelaisvėn priešininkų, apie užėmimą naujų pozicijų.

Rusai veikia viesulos smarkumu. Kai užėmė Černovicius, Bukovinos sostinę, tai nei kiek nelaukė užteležo tolyn. Austrai nespėjo susitvarkyti ir ten jų jėgos liko suskaldytos. Viena didžioji armijos skeveldra — 80.000 austrų kareivių — tapo atkirsta nuo kitų ir turės arba pasiduoti arba žus nuo rusų ugnies ir kardo. Tai pietiniame mūsų linijos gale austrai ypač išsikrikdyti. Tik skeveldai teliko. Vienas po kitam visi tuoj bus sunaikinti. Dabar jau ten nėra tvarkos, bėga kur kurio akis rodo ir kojos neša.

Pameta šautuvus, palieka armotas ir lekia. Daugelis smunka per rubežius į Rumuniją.

Ten austrams vadovauja gen. Pflauzer. Jis su savo armijos likučiais dumia linkui Seret upės.

Paimtieji austrai nelaisvėn papasakojo, jog austruose užviešpatavo nusiminimas. Sako, jog jau prasidėjo kraustymosi iš Lvovo. Rusai vis veržiasi linkui to miesto. Bet austrų pasipriešinimas ten didėja, nes čia jie grumiasi šale narsių kazerio kareivių. Čia austrai pradėjo vartoti ugnim spjaujančius įrankius. Tai leidžia liepsnas ant atakuojančių rusų. Taip-gi čia austrai ir vokiečiai įvalias turi amunicijos. Toj fronto dalyje paimtieji austrai pasakoja, jog jie tik ką atvežti iš Italijos fronto.

Tai austrai ir vokiečiai pasiryžo iš visų spėkų ginti Galicijos rubežius ir nedaleisti rusus paimti Lvovą. Ta fronto dalis jiems svarbesnė, negu Bukovina. Galicijos fronte dabar rusams žymiai pasunkės veikimas. Kur austrams sąveikia vokiečiai, tai ten sunkiai dalykai eina.

Toliau į šiaurę Lietuvos fronte smarkių atakų nėra daroma, bet veikimo netrūksta.

Rusai skelbia, kad padaugvyje jie pradėjo bombarduoti priešininko pozicijas. Į šiaurę nuo Spiaglos ir į rytus nuo ežero Visnevskoje vokiečiai bandė prisartinti prie rusų pozicijų, bet buvo atmušti.

Vokiečiai skelbia, jog į pietus nuo Smurgainės jie paėmė nelaisvėn vieną oficierą ir 143 kareivius, keturis kulkosvaidžius ir keturis minų mėtųjus. Bombos buvo metomos Vileikoje į budinką geležinkelio stoties.

REIKALAUJA SUSTIPRINIMŲ.

Gen. Funston, vyriausybės vadas visų jėgų Meksikos parubežyje, mušė telegramą Washingtonan, reikalaujamas tuoj atsiųsti 65.000 kareivių. Tai milicija iš Mass., New Yorko, Penn., Ohio, Ill., ir Wisc. valstijų pirmiausiai bus pasiūsta.

Gen. Funston todėl ūmai ir netikėtai pareikalavo, kad atėjo žinių apie didį sudūmimą meksikonų.

Washingtono valdžia į Carranzos pareikalavimą tuoj atšaukti Suv. Valstijų kareivius iš Meksiko, griežtai atsakė, jog to nedarys. Pranešė dar, jog labai liūdnos pasekmės bus, jei Suvienuose Valstijų kareiviai bus užkabinti.

NEPRADEŠ KARĖS.

Suvienuotos Valstijos daro karinius prisirengimus, bet nemano pradėti karės. Tik jei meksikonai šiaušis ir užpuls amerikonus, tai tuomet nebus dovanota ir tuomet meksikonai gaus nuo Dėdės Samo į kailį.

Jei meksikonai ims traukti parubežin didžias jėgas, tai ir tas bus rokuojama už neprietelinguo ženkla.

Suvienuotų Valstijų sekretoriai pas prezidentą Baltuose Rūnuose turėjo posėdį ir iš visų pusių svarstė Meksikos reikalą. Tarėsi per dvi valandas.

Suvienuotos Valstijos pirmu dalyku užblokuos Meksikos uostus, kad nei iš kur nebūtų įgabnamama amunicijos.

Iš Meksikos sostinės išvažiavo apie 1.000 amerikonų. Išvažiavo į Vera Cruz, kur jie bus paimti ant Amerikos laivų.

Valdžia taip-gi paliepė vienam didžiam bankui Meksikos parubežyje perkelti savo auksą kur nors į miestą vidurinių valstijų.

Tuo tarpu pačiame parubežyje Meksikos banditai jau dūksta ir gatavi pulti į Suvienuotas Valstijas.

Kaip apskaitliuojama, tai kilius karėi Carranza galėtų sugraibyti apie 150.000 kareivių.

NETURĖS REIKALŲ SU VOKIEČIAIS.

Talkininkai padarė didelį žingsnį prieš vokiečius. Pasakė baisy sutarimą — boikotuoti Vokietiją.

Sutarė laike karės nevesti jokios pirklybos su Vokietija. Jei kokia firma pirkliaus su Vokietija, tai jos prekės bus konfiskuojamos.

Tuoju po karės talkininkai iš visų spėkų stengsis atgauti pas save pramonę ir ūkininkystę ir prigulbėti tame vieni antriems. Stengsis išsibudavoti prekinis laivynus.

Dabar visokios senobinės sutartys su Vokietija sugriautos. Atnaujinant sutartis, Vokietijai bus statomos sunkiausios išlygos, o talkininkai tarp savęs turės lengvias išlygas. Talkininkai tarp savės darosi visokius palengvinimus ir daro baisyją ekonomiską sutartį prieš vokiečius.

SMULKESNĖS ŽINUTĖS.

Iš Kopenhageno pranešama, jog kaizeris apleido Berlyną ir išvažiavo Verduno frontan.

Austrai trečiu kartą išuštino Černovicius, bet tikisi ūmai atsimiti. Pabėgėliai iš Černovicių jau pribuvo Vienon.

Demokratų Partija sumanė surinkti rinkimų agitacijai \$1.700.000. Varysis iš visų jėgų, kad prez. Wilson vėl liktų prezidentu.

Miliardierio John D. Rockefellerio darže užauginta didžiausios žemvuogės. Tarrytowno, N. Y. ūkio parodoj pirmą dovaną teko tam miliardieriui.

Vokietija tikisi ir nori, kad Suvienuotos Valstijos susipeštų su Meksika. Tai tuomet, sako, negautų talkininkai iš Amerikos nei ginklų, nei amunicijos, nei pinigų.

S. V. valdžiai reikalingi muzikantai, virėjai ir veteiriai. Prasiidėjus mobilizacijai tokių vyrų labai prireikė.

Sumobilizuota milicija Dėdei Samui atsis po \$250.000 dienoj. Meksikos reikalai Suvienuotoms Valstijoms jau prarijo \$10.000.000. Dėdė Samas kareivio pramaitinimui išleidžia po 30c. dienoj.

Suv. Valstijų Raudonasis Kryžius gatavas atlikti savo pareigas, jei kiltų karė su Meksika. Per dvi dieni gali sumobilizuoti 6.000 ligonių prižiūrėtojų.

Meksikos pasienyje valdžia turi tik 15 lakūnų. Teiravosi ar negalėtų Amerikos lakūnai sugrįžti iš Francijos, kurie dabar yra karės lauke.

Ispanijos karalius yra kviečiamas patarpininkauti tarp Meksikos ir Suvienuotų Valstijų, kad tarp jų nekiltų karė.

Rumunijos karalienė incognito važiuoja į Berlyną.

Graikijoje prasidėjo kai-kur riaušės dėl stokos maisto.

Jau išėjo iš spaudos Gurkliutės Eilės

KAINA 10 CENTŲ.

Siųskite užsakymus.

Agentai, knygų platintojai užsisakykit šimtais. Lengviausia parduodama knygelė.

Vyrai ir Moters Rengkitės Bostonan!

Atsiminkite, jog liepos 3 ir 4 dd.

So. Bostone atsibus L. D. S. Seimas, o liepos 5 ir 6 dd. tame pat mieste atsibus A. L. R. K. Moterų Sąjungos Seimas.

Darykite kuopos susirinkimus. rinkite delegatus siųskite inešimus.

1.000 narių abiejose sąjungose iki Seimo.

Vyčių IV Kongresas

BUS

10 ir 11 dd. liepos, 1916 m.

WILKES-BARRE, PA.

ŠV. TREJYBĖS PARAPIJOS BAŽNYTINEJ SVETAINĖJE,

Meade ir South gatvių kertė.

Vyčių kuopos rinkite delegatus į Kongresą ir rengkite inešimus L. Vyčių organizacijos pagerinimui.

J. E. KAROSAS L. V. Pirmininkas

DARBININKAS

Eina iš So. Bostono utarninkais, ketvergais ir subatomis
Leidžia Am. Lietuvių Rymo Katalikų Šv. Juozapo
Darbininkų Sąjunga.

Prenumeratos kaina:
Metams tris kartus savaitėje \$3.00
Pusmečiui " " " " " \$1.50
Utarninko ir ketvergo atskiri numeriai po 2c.
Subatiniai numeriai po 3c.

"DARBININKAS,"
242 W. Broadway, So. Boston, Mass.

"DARBININKAS"
(The Worker)

The Lithuanian tri-weekly paper.
Published every Tuesday, Thursday, and Saturday by
Laiškus, korespondencijas pinigų siųskite adresu:
St. Joseph's Lithuanian R.-C. Association of Labor.
Subscription Rates:

Yearly \$3.00
6 months \$1.50

Advertising rates on application
Address all communications to

DARBININKAS,
242 W. Broadway, So. Boston, Mass.

Del patogumo ir parankumo visokiems čekius
ir money orderius prašome išrašinėti ant "Darbi-
ninko" vardo kokiam nebūk reikalui tie pinigai
būtų skiriami ar tai būtų prenumerata, ar kny-
gų užsakymai, ar mokesčiai į L. D. S.

Mūsų Jaunimo reikalais.

VYČIŲ BALSAI.

Su džiaugsmu žiūrime į mū-
sų jaunimo žygius. Lietuvos
Vyčiai jau ir ketvirtąjį savo
kongresą ruošiasi.

Jaunimas turi jautriausią
sielą; jaunimas labiausiai my-
li idealą ir karščiausiai prie jo
siekia; jaunimas — tai mūsų
tautos viltis ir ateitis. Už-
tat ir pažūrėkime, kas mūsų
jaunimui rūpi šiuo mūsų tau-
tos momentu. Atidengiamė
paskutinį "Vyčio" numerį
(g. 31). L. Vyčių pirminin-
kas J. E. Karosas rašo:

"Liepos 10 ir 11 d. Ameri-
kos jaunimo, Lietuvos Vyčių
gyvenime atloš svarbią
rolę. Turėsime daug svarbi-
jų dalykų aptarti. Gal prie-
sis žvilgtelti ateitin: Lietu-
vos, mūsų brangios Tėvy-
nės, vargstančios šiandieną
po karės dievačio jungu, li-
kimu, ant kiek leis mūsų
spėkos pasirūpinti. Lietu-
voj mūsų draugai ir draugės
— jaunimas — šiandieną ne-
rimasties apsupti blaškosi,
vargsta ir laukia paramos
ir paguodos nuo savo brolių
amerikičių. Tylėti negali-
me, privalome veikti, o kaip
reikia veikti — pasakys su-
sivaižavę Kongresan Ameri-
kos jaunimo atstovai."

K. Rymūnas rašo apie suma-
nymą leisti "Vyčių" kas savai-
tė ir daryti jį politikos ir vi-
suomenės laikraščiu. Vyčiai
jau pamatę savo pajėgas ir to-
del iešką platesnės dirvos ve-
kimui.

"Toji dirva jau matoma...
Tai — Lietuvos grįžimas, at-
stadiumas sugriautos Tėvy-
nės, būdinimas tautos sąmonės.
Diduma to darbo ir grius ant
mūsų, vyčių, pečių. Čia
tai ir visa svarba tos priežas-
ties, dėl kurios mes turėsi-
me rūpintis ir platesniais
Lietuvos reikalais. Tada teks
susidurti ir su priešingomis
srovėmis. Negalėsime visai
išvengti ir ginčų. Bet pas-
tarųjų kuomažiausia. Dau-
giausia mūsų tauta reikalau-
ja darbų, o ne ginčų. Kad
mūsų darbai turėtų didesnes
pasekmes — būtinas reikalas
daugiau juos mūsų spaudoje
atsvauginti. Tai padaryti ga-
lės tik savaitinis ir visuome-
niškas laikraštis."

O Z. Bagdžiūnintė, jautria-
sne vaizdelyje "Ilgėjimas" il-
gasi Tėvynės ir jos siela liūdi
dėl Tėvynės nelaimių vienkart-
są visa nuliūdusią Lietuvą.

Tai-gi mes matome, jog mū-
sų jaunimas jautriai atsiliepia
į šio momento uždavinius ir
mes galime žiūrėti į jį su ra-

miu pasitikėjimu, kad neuž-
vils mūsų vilčių ir lūkesčių.
Palinkėjime jiems nuoširdžiai
invykinti savo prakilnius su-
manymus, atitekti tikrus ke-
lius Tėvynės Lietuvos gelbėji-
mui ir jai geresnės ateities už-
tikrinimui.

MŪSŲ TROŠKIMAI.

Prie tos progos čia išreiškia-
me ir mūsų visuomenės troški-
mus, ypač lietuvių katalikų
darbininkų visuomenės, ku-
rios dalimi yra ir patys vyčiai.
Katalikai darbininkai, ro-
dos, trokštų, kad tarp abie-
jų organizacijų Vyčių ir L. D.
S. įvyktų dar artimesni ryšiai,
kad vieni kitiems padėtų jų
darbą varyti ir tikslus siekti.
Tiesą pasakius ir vieni, ir kiti
iš pat pradžių pajuto jų tarpe
esant dvasios giminystę. Ir
vienų, ir kitų tie patys pama-
tai, tas pats idealas, tos pa-
čios brangenybės; tik ką vie-
ni (L. D. S.) ypatingą domą
kreipia į darbininkų klausimą
ir reikalus, kiti (vyčiai) savo
užduotimi stato jaunimo reika-
lų aprūpinimą. Bet yra daug
ir bendrų reikalų ir darbų,
kaip tai, pavyzdžiui, krikščio-
niškos ir tautiškos dvasios sa-
vyje auklėjimas, platinimas
katalikiškos spaudos ir t. p.

Ypač tas pirmasis reikalas
yra mums begalo svarbus. Nu-
olat susitinkant gyvenime su
palaidu karščių mūsų socialistų
ir laisvamanių, didelis pa-
vojus graso mūsų katalikiškam
jaunimui užsikrėsti tokio pat
nesveiku karščiu. Idėjinė ko-
va be krikščioniškos dvasios
greitai virsta į paprasčiausį
peštukizmą, į koliojimus, į
inirtusį neapsikentimą. Krik-
ščionišką rimtį, meilę artimo,
draugiškumą, pakantą mes tu-
rėtume visų pirma savo tarpe
aukėti. Lai vyčiai būna pa-
vyzdžių tikro draugiškumo ir
meilės artimo. Kaip malonu
buvo skaityti laikraščiuose a-
pie prakilnų pasielgimą Cleve-
lando vyčių, kada jie sergan-
čiam draugui nupirko gėlių,
lankė jį, guodė ligoj. Tą pat,
išvengti ir ginčų. Bet pas-
tarųjų kuomažiausia. Dau-
giausia mūsų tauta reikalau-
ja darbų, o ne ginčų. Kad
mūsų darbai turėtų didesnes
pasekmes — būtinas reikalas
daugiau juos mūsų spaudoje
atsvauginti. Tai padaryti ga-
lės tik savaitinis ir visuome-
niškas laikraštis."

Reikėtų didžiausią dėmesį
atkreipti į vyčių dvasios auk-
lėjimą. Vytis turės būti Lie-
tuvos išgelbėtojas ir atstatyto-
jas. Vytis turės būti šviesus,
tvarkus, tvirtas kūnu, prakil-
nus dvasia; vytis visuomet
turės būti apgynėjas visų tik-
rųjų tautos brangenybių: tikė-
jimo, doros, savo prigimtos
kalbos, būdo, tikrosios lais-
vės ir tt.

Šis Vyčių kongresas būtina-
i turės išrišti klausimą vyčių
mankštymsi, vyčių milicijos.
Lai nenubaudo nuo to svarbaus
darbo jokios cecilijų pašaipos.
Jau net ir pasibodo klausyti a-
pie pasižadėjimus. Reikia
nors sykį pradėti tą darbą. Tas
atsilieps naudingai netik į kū-
no spėkas, bet ir į dvasią. Ne-
turint gimnastikų, maršavimų,
mūsų jaunimo energija ima
krypti vien į žaidimus: base-
ball, foot ball ir tt. Tie žais-
lai nors ir geras daiktas ir nau-
dingas sveikatai, tačiau dris-
tume išreikšti nuomonę, jog
tas judėjimas, jo augimas ne-
tinka momentui, kurį mūsų
tauta pergyvena. Dabar rei-
kia Lietuvą gelbėti pasišventi-
mo darbais, o ne žaismėmis.
Reikia Lietuvą gelbėti nuo ba-
do, reikia saugoti, kad jos
neapasisavintų koks godus kai-
mynas; gyvi išlikę, nuo ver-
gijos apsigynę turėsime visą
energiją indėti į Lietuvos at-
budavojimą. Tuos pirmuosius
darbus nudirb, galėsime ir
apie žaislus atsiminti. Dabar
gi lai žaidžia tautos stiprios,
sveikos ir turtingos. Mes gi
kol kas neindėkime per daug
širdies į tas boles.

Yra dar vienas svarbus rei-
kalas, bendras visiems susi-
pratusiems katalikams. Tai
katalikiškos spaudos platinimas.
Tą reikalą senai jau
čiame visi, o prie jo išrišimo
vis dar neprieiname. Pakal-
bame, pasvajojame, pasikurs-
tome — o kaip reikia dirbti,
tai ir nėra kam. Dar ir šian-
dien uolius, pasišventusius
platinantjus katalikiškos spa-
udos galėtume ant pirštų su-
skaityt. O juk jų turėtų būti
tik pilna visose mūsų kolonijo-
se. Kaip pereiti nuo žodžių
prie darbo? Kaip į tą darbą
įsitraukti? Kaip sumobilizuoti
armiją katalikiškos spaudos
platinantį? Šituos klausimus
būtina turės išrišti Darbinin-
kų ir Vyčių šių metų seimai.
Seniau buvo manyta, kad tą
darbą pasiims ir atliks Katali-
kų Spaudos Draugija. Lūkes-
čiai neišpildė. Bet toliau
laukti nebegalima. Ar-gi ne-
pastebėjome, jog atbudimas
mūsų visuomenės, atsiradimas
naujų katalikiškų laikraščių ir
organizacijų labai išjudino
mums priešingąsias sroves.
Jos dabar dirba su daug dides-
niu jėgų intempimu, negu pir-
miau, o mes bene tik daugiau
kalbame, negu dirbame. Mū-
sų laikraščiai kovoja su skur-
du ir deficitais, o tuo tarpu
šlamštų leidėjų didžiausius
rūmus sau didmiesčiuose sta-
to. "Šakė-Kardas," "Kelei-
vis" vis dar labiausiai skaito-
mi laikraščiai. Pats gyvenim-
as verčia Darbininkus ir Vy-
čius šitą darbą — platinimą
katalikiškos spaudos — pasi-
imti ant savęs. Tikėkime, kad
tai ir įvyks.

Yra dar vienas svarbus rei-
kalas, bendras visiems susi-
pratusiems katalikams. Tai
katalikiškos spaudos platinimas.
Tą reikalą senai jau
čiame visi, o prie jo išrišimo
vis dar neprieiname. Pakal-
bame, pasvajojame, pasikurs-
tome — o kaip reikia dirbti,
tai ir nėra kam. Dar ir šian-
dien uolius, pasišventusius
platinantjus katalikiškos spa-
udos galėtume ant pirštų su-
skaityt. O juk jų turėtų būti
tik pilna visose mūsų kolonijo-
se. Kaip pereiti nuo žodžių
prie darbo? Kaip į tą darbą
įsitraukti? Kaip sumobilizuoti
armiją katalikiškos spaudos
platinantį? Šituos klausimus
būtina turės išrišti Darbinin-
kų ir Vyčių šių metų seimai.
Seniau buvo manyta, kad tą
darbą pasiims ir atliks Katali-
kų Spaudos Draugija. Lūkes-
čiai neišpildė. Bet toliau
laukti nebegalima. Ar-gi ne-
pastebėjome, jog atbudimas
mūsų visuomenės, atsiradimas
naujų katalikiškų laikraščių ir
organizacijų labai išjudino
mums priešingąsias sroves.
Jos dabar dirba su daug dides-
niu jėgų intempimu, negu pir-
miau, o mes bene tik daugiau
kalbame, negu dirbame. Mū-
sų laikraščiai kovoja su skur-
du ir deficitais, o tuo tarpu
šlamštų leidėjų didžiausius
rūmus sau didmiesčiuose sta-
to. "Šakė-Kardas," "Kelei-
vis" vis dar labiausiai skaito-
mi laikraščiai. Pats gyvenim-
as verčia Darbininkus ir Vy-
čius šitą darbą — platinimą
katalikiškos spaudos — pasi-
imti ant savęs. Tikėkime, kad
tai ir įvyks.

Yra dar vienas svarbus rei-
kalas, bendras visiems susi-
pratusiems katalikams. Tai
katalikiškos spaudos platinimas.
Tą reikalą senai jau
čiame visi, o prie jo išrišimo
vis dar neprieiname. Pakal-
bame, pasvajojame, pasikurs-
tome — o kaip reikia dirbti,
tai ir nėra kam. Dar ir šian-
dien uolius, pasišventusius
platinantjus katalikiškos spa-
udos galėtume ant pirštų su-
skaityt. O juk jų turėtų būti
tik pilna visose mūsų kolonijo-
se. Kaip pereiti nuo žodžių
prie darbo? Kaip į tą darbą
įsitraukti? Kaip sumobilizuoti
armiją katalikiškos spaudos
platinantį? Šituos klausimus
būtina turės išrišti Darbinin-
kų ir Vyčių šių metų seimai.
Seniau buvo manyta, kad tą
darbą pasiims ir atliks Katali-
kų Spaudos Draugija. Lūkes-
čiai neišpildė. Bet toliau
laukti nebegalima. Ar-gi ne-
pastebėjome, jog atbudimas
mūsų visuomenės, atsiradimas
naujų katalikiškų laikraščių ir
organizacijų labai išjudino
mums priešingąsias sroves.
Jos dabar dirba su daug dides-
niu jėgų intempimu, negu pir-
miau, o mes bene tik daugiau
kalbame, negu dirbame. Mū-
sų laikraščiai kovoja su skur-
du ir deficitais, o tuo tarpu
šlamštų leidėjų didžiausius
rūmus sau didmiesčiuose sta-
to. "Šakė-Kardas," "Kelei-
vis" vis dar labiausiai skaito-
mi laikraščiai. Pats gyvenim-
as verčia Darbininkus ir Vy-
čius šitą darbą — platinimą
katalikiškos spaudos — pasi-
imti ant savęs. Tikėkime, kad
tai ir įvyks.

Yra dar vienas svarbus rei-
kalas, bendras visiems susi-
pratusiems katalikams. Tai
katalikiškos spaudos platinimas.
Tą reikalą senai jau
čiame visi, o prie jo išrišimo
vis dar neprieiname. Pakal-
bame, pasvajojame, pasikurs-
tome — o kaip reikia dirbti,
tai ir nėra kam. Dar ir šian-
dien uolius, pasišventusius
platinantjus katalikiškos spa-
udos galėtume ant pirštų su-
skaityt. O juk jų turėtų būti
tik pilna visose mūsų kolonijo-
se. Kaip pereiti nuo žodžių
prie darbo? Kaip į tą darbą
įsitraukti? Kaip sumobilizuoti
armiją katalikiškos spaudos
platinantį? Šituos klausimus
būtina turės išrišti Darbinin-
kų ir Vyčių šių metų seimai.
Seniau buvo manyta, kad tą
darbą pasiims ir atliks Katali-
kų Spaudos Draugija. Lūkes-
čiai neišpildė. Bet toliau
laukti nebegalima. Ar-gi ne-
pastebėjome, jog atbudimas
mūsų visuomenės, atsiradimas
naujų katalikiškų laikraščių ir
organizacijų labai išjudino
mums priešingąsias sroves.
Jos dabar dirba su daug dides-
niu jėgų intempimu, negu pir-
miau, o mes bene tik daugiau
kalbame, negu dirbame. Mū-
sų laikraščiai kovoja su skur-
du ir deficitais, o tuo tarpu
šlamštų leidėjų didžiausius
rūmus sau didmiesčiuose sta-
to. "Šakė-Kardas," "Kelei-
vis" vis dar labiausiai skaito-
mi laikraščiai. Pats gyvenim-
as verčia Darbininkus ir Vy-
čius šitą darbą — platinimą
katalikiškos spaudos — pasi-
imti ant savęs. Tikėkime, kad
tai ir įvyks.

Yra dar vienas svarbus rei-
kalas, bendras visiems susi-
pratusiems katalikams. Tai
katalikiškos spaudos platinimas.
Tą reikalą senai jau
čiame visi, o prie jo išrišimo
vis dar neprieiname. Pakal-
bame, pasvajojame, pasikurs-
tome — o kaip reikia dirbti,
tai ir nėra kam. Dar ir šian-
dien uolius, pasišventusius
platinantjus katalikiškos spa-
udos galėtume ant pirštų su-
skaityt. O juk jų turėtų būti
tik pilna visose mūsų kolonijo-
se. Kaip pereiti nuo žodžių
prie darbo? Kaip į tą darbą
įsitraukti? Kaip sumobilizuoti
armiją katalikiškos spaudos
platinantį? Šituos klausimus
būtina turės išrišti Darbinin-
kų ir Vyčių šių metų seimai.
Seniau buvo manyta, kad tą
darbą pasiims ir atliks Katali-
kų Spaudos Draugija. Lūkes-
čiai neišpildė. Bet toliau
laukti nebegalima. Ar-gi ne-
pastebėjome, jog atbudimas
mūsų visuomenės, atsiradimas
naujų katalikiškų laikraščių ir
organizacijų labai išjudino
mums priešingąsias sroves.
Jos dabar dirba su daug dides-
niu jėgų intempimu, negu pir-
miau, o mes bene tik daugiau
kalbame, negu dirbame. Mū-
sų laikraščiai kovoja su skur-
du ir deficitais, o tuo tarpu
šlamštų leidėjų didžiausius
rūmus sau didmiesčiuose sta-
to. "Šakė-Kardas," "Kelei-
vis" vis dar labiausiai skaito-
mi laikraščiai. Pats gyvenim-
as verčia Darbininkus ir Vy-
čius šitą darbą — platinimą
katalikiškos spaudos — pasi-
imti ant savęs. Tikėkime, kad
tai ir įvyks.

Yra dar vienas svarbus rei-
kalas, bendras visiems susi-
pratusiems katalikams. Tai
katalikiškos spaudos platinimas.
Tą reikalą senai jau
čiame visi, o prie jo išrišimo
vis dar neprieiname. Pakal-
bame, pasvajojame, pasikurs-
tome — o kaip reikia dirbti,
tai ir nėra kam. Dar ir šian-
dien uolius, pasišventusius
platinantjus katalikiškos spa-
udos galėtume ant pirštų su-
skaityt. O juk jų turėtų būti
tik pilna visose mūsų kolonijo-
se. Kaip pereiti nuo žodžių
prie darbo? Kaip į tą darbą
įsitraukti? Kaip sumobilizuoti
armiją katalikiškos spaudos
platinantį? Šituos klausimus
būtina turės išrišti Darbinin-
kų ir Vyčių šių metų seimai.
Seniau buvo manyta, kad tą
darbą pasiims ir atliks Katali-
kų Spaudos Draugija. Lūkes-
čiai neišpildė. Bet toliau
laukti nebegalima. Ar-gi ne-
pastebėjome, jog atbudimas
mūsų visuomenės, atsiradimas
naujų katalikiškų laikraščių ir
organizacijų labai išjudino
mums priešingąsias sroves.
Jos dabar dirba su daug dides-
niu jėgų intempimu, negu pir-
miau, o mes bene tik daugiau
kalbame, negu dirbame. Mū-
sų laikraščiai kovoja su skur-
du ir deficitais, o tuo tarpu
šlamštų leidėjų didžiausius
rūmus sau didmiesčiuose sta-
to. "Šakė-Kardas," "Kelei-
vis" vis dar labiausiai skaito-
mi laikraščiai. Pats gyvenim-
as verčia Darbininkus ir Vy-
čius šitą darbą — platinimą
katalikiškos spaudos — pasi-
imti ant savęs. Tikėkime, kad
tai ir įvyks.

Yra dar vienas svarbus rei-
kalas, bendras visiems susi-
pratusiems katalikams. Tai
katalikiškos spaudos platinimas.
Tą reikalą senai jau
čiame visi, o prie jo išrišimo
vis dar neprieiname. Pakal-
bame, pasvajojame, pasikurs-
tome — o kaip reikia dirbti,
tai ir nėra kam. Dar ir šian-
dien uolius, pasišventusius
platinantjus katalikiškos spa-
udos galėtume ant pirštų su-
skaityt. O juk jų turėtų būti
tik pilna visose mūsų kolonijo-
se. Kaip pereiti nuo žodžių
prie darbo? Kaip į tą darbą
įsitraukti? Kaip sumobilizuoti
armiją katalikiškos spaudos
platinantį? Šituos klausimus
būtina turės išrišti Darbinin-
kų ir Vyčių šių metų seimai.
Seniau buvo manyta, kad tą
darbą pasiims ir atliks Katali-
kų Spaudos Draugija. Lūkes-
čiai neišpildė. Bet toliau
laukti nebegalima. Ar-gi ne-
pastebėjome, jog atbudimas
mūsų visuomenės, atsiradimas
naujų katalikiškų laikraščių ir
organizacijų labai išjudino
mums priešingąsias sroves.
Jos dabar dirba su daug dides-
niu jėgų intempimu, negu pir-
miau, o mes bene tik daugiau
kalbame, negu dirbame. Mū-
sų laikraščiai kovoja su skur-
du ir deficitais, o tuo tarpu
šlamštų leidėjų didžiausius
rūmus sau didmiesčiuose sta-
to. "Šakė-Kardas," "Kelei-
vis" vis dar labiausiai skaito-
mi laikraščiai. Pats gyvenim-
as verčia Darbininkus ir Vy-
čius šitą darbą — platinimą
katalikiškos spaudos — pasi-
imti ant savęs. Tikėkime, kad
tai ir įvyks.

Yra dar vienas svarbus rei-
kalas, bendras visiems susi-
pratusiems katalikams. Tai
katalikiškos spaudos platinimas.
Tą reikalą senai jau
čiame visi, o prie jo išrišimo
vis dar neprieiname. Pakal-
bame, pasvajojame, pasikurs-
tome — o kaip reikia dirbti,
tai ir nėra kam. Dar ir šian-
dien uolius, pasišventusius
platinantjus katalikiškos spa-
udos galėtume ant pirštų su-
skaityt. O juk jų turėtų būti
tik pilna visose mūsų kolonijo-
se. Kaip pereiti nuo žodžių
prie darbo? Kaip į tą darbą
įsitraukti? Kaip sumobilizuoti
armiją katalikiškos spaudos
platinantį? Šituos klausimus
būtina turės išrišti Darbinin-
kų ir Vyčių šių metų seimai.
Seniau buvo manyta, kad tą
darbą pasiims ir atliks Katali-
kų Spaudos Draugija. Lūkes-
čiai neišpildė. Bet toliau
laukti nebegalima. Ar-gi ne-
pastebėjome, jog atbudimas
mūsų visuomenės, atsiradimas
naujų katalikiškų laikraščių ir
organizacijų labai išjudino
mums priešingąsias sroves.
Jos dabar dirba su daug dides-
niu jėgų intempimu, negu pir-
miau, o mes bene tik daugiau
kalbame, negu dirbame. Mū-
sų laikraščiai kovoja su skur-
du ir deficitais, o tuo tarpu
šlamštų leidėjų didžiausius
rūmus sau didmiesčiuose sta-
to. "Šakė-Kardas," "Kelei-
vis" vis dar labiausiai skaito-
mi laikraščiai. Pats gyvenim-
as verčia Darbininkus ir Vy-
čius šitą darbą — platinimą
katalikiškos spaudos — pasi-
imti ant savęs. Tikėkime, kad
tai ir įvyks.

Yra dar vienas svarbus rei-
kalas, bendras visiems susi-
pratusiems katalikams. Tai
katalikiškos spaudos platinimas.
Tą reikalą senai jau
čiame visi, o prie jo išrišimo
vis dar neprieiname. Pakal-
bame, pasvajojame, pasikurs-
tome — o kaip reikia dirbti,
tai ir nėra kam. Dar ir šian-
dien uolius, pasišventusius
platinantjus katalikiškos spa-
udos galėtume ant pirštų su-
skaityt. O juk jų turėtų būti
tik pilna visose mūsų kolonijo-
se. Kaip pereiti nuo žodžių
prie darbo? Kaip į tą darbą
įsitraukti? Kaip sumobilizuoti
armiją katalikiškos spaudos
platinantį? Šituos klausimus
būtina turės išrišti Darbinin-
kų ir Vyčių šių metų seimai.
Seniau buvo manyta, kad tą
darbą pasiims ir atliks Katali-
kų Spaudos Draugija. Lūkes-
čiai neišpildė. Bet toliau
laukti nebegalima. Ar-gi ne-
pastebėjome, jog atbudimas
mūsų visuomenės, atsiradimas
naujų katalikiškų laikraščių ir
organizacijų labai išjudino
mums priešingąsias sroves.
Jos dabar dirba su daug dides-
niu jėgų intempimu, negu pir-
miau, o mes bene tik daugiau
kalbame, negu dirbame. Mū-
sų laikraščiai kovoja su skur-
du ir deficitais, o tuo tarpu
šlamštų leidėjų didžiausius
rūmus sau didmiesčiuose sta-
to. "Šakė-Kardas," "Kelei-
vis" vis dar labiausiai skaito-
mi laikraščiai. Pats gyvenim-
as verčia Darbininkus ir Vy-
čius šitą darbą — platinimą
katalikiškos spaudos — pasi-
imti ant savęs. Tikėkime, kad
tai ir įvyks.

Yra dar vienas svarbus rei-
kalas, bendras visiems susi-
pratusiems katalikams. Tai
katalikiškos spaudos platinimas.
Tą reikalą senai jau
čiame visi, o prie jo išrišimo
vis dar neprieiname. Pakal-
bame, pasvajojame, pasikurs-
tome — o kaip reikia dirbti,
tai ir nėra kam. Dar ir šian-
dien uolius, pasišventusius
platinantjus katalikiškos spa-
udos galėtume ant pirštų su-
skaityt. O juk jų turėtų būti
tik pilna visose mūsų kolonijo-
se. Kaip pereiti nuo žodžių
prie darbo? Kaip į tą darbą
įsitraukti? Kaip sumobilizuoti
armiją katalikiškos spaudos
platinantį? Šituos klausimus
būtina turės išrišti Darbinin-
kų ir Vyčių šių metų seimai.
Seniau buvo manyta, kad tą
darbą pasiims ir atliks Katali-
kų Spaudos Draugija. Lūkes-
čiai neišpildė. Bet toliau
laukti nebegalima. Ar-gi ne-
pastebėjome, jog atbudimas
mūsų visuomenės, atsiradimas
naujų katalikiškų laikraščių ir
organizacijų labai išjudino
mums priešingąsias sroves.
Jos dabar dirba su daug dides-
niu jėgų intempimu, negu pir-
miau, o mes bene tik daugiau
kalbame, negu dirbame. Mū-
sų laikraščiai kovoja su skur-
du ir deficitais, o tuo tarpu
šlamštų leidėjų didžiausius
rūmus sau didmiesčiuose sta-
to. "Šakė-Kardas," "Kelei-
vis" vis dar labiausiai skaito-
mi laikraščiai. Pats gyvenim-
as verčia Darbininkus ir Vy-
čius šitą darbą — platinimą
katalikiškos spaudos — pasi-
imti ant savęs. Tikėkime, kad
tai ir įvyks.

Yra dar vienas svarbus rei-
kalas, bendras visiems susi-
pratusiems katalikams. Tai
katalikiškos spaudos platinimas.
Tą reikalą senai jau
čiame visi, o prie jo išrišimo
vis dar neprieiname. Pakal-
bame, pasvajojame, pasikurs-
tome — o kaip reikia dirbti,
tai ir nėra kam. Dar ir šian-
dien uolius, pasišventusius
platinantjus katalikiškos spa-
udos galėtume ant pirštų su-
skaityt. O juk jų turėtų būti
tik pilna visose mūsų kolonijo-
se. Kaip pereiti nuo žodžių
prie darbo? Kaip į tą darbą
įsitraukti? Kaip sumobilizuoti
armiją katalikiškos spaudos
platinantį? Šituos klausimus
būtina turės išrišti Darbinin-
kų ir Vyčių šių metų seimai.
Seniau buvo manyta, kad tą
darbą pasiims ir atliks Katali-
kų Spaudos Draugija. Lūkes-
čiai neišpildė. Bet toliau
laukti nebegalima. Ar-gi ne-
pastebėjome, jog atbudimas
mūsų visuomenės, atsiradimas
naujų katalikiškų laikraščių ir
organizacijų labai išjudino
mums priešingąsias sroves.
Jos dabar dirba su daug dides-
niu jėgų intempimu, negu pir-
miau, o mes bene tik daugiau
kalbame, negu dirbame. Mū-
sų laikraščiai kovoja su skur-
du ir deficitais, o tuo tarpu
šlamštų leidėjų didžiausius
rūmus sau didmiesčiuose sta-
to. "Šakė-Kardas," "Kelei-
vis" vis dar labiausiai skaito-
mi laikraščiai. Pats gyvenim-
as verčia Darbininkus ir Vy-
čius šitą darbą — platinimą
katalikiškos spaudos — pasi-
imti ant savęs. Tikėkime, kad
tai ir įvyks.

Yra dar vienas svarbus rei-
kalas, bendras visiems susi-
pratusiems katalikams. Tai
katalikiškos spaudos platinimas.
Tą reikalą senai jau
čiame visi, o prie jo išrišimo
vis dar neprieiname. Pakal-
bame, pasvajojame, pasikurs-
tome — o kaip reikia dirbti,
tai ir nėra kam. Dar ir šian-
dien uolius, pasišventusius
platinantjus katalikiškos spa-
udos galėtume ant pirštų su-
skaityt. O juk jų turėtų būti
tik pilna visose mūsų kolonijo-
se. Kaip pereiti nuo žodžių
prie darbo? Kaip į tą darbą
įsitraukti? Kaip sumobilizuoti
armiją katalikiškos spaudos
platinantį? Šituos klausimus
būtina turės išrišti Darbinin-
kų ir Vyčių šių metų seimai.
Seniau buvo manyta, kad tą
darbą pasiims ir atliks Katali-
kų Spaudos Draugija. Lūkes-
čiai neišpildė. Bet toliau
laukti nebegalima. Ar-gi ne-
pastebėjome, jog atbudimas
mūsų visuomenės, atsiradimas
naujų katalikiškų laikraščių ir
organizacijų labai išjudino
mums priešingąsias sroves.
Jos dabar dirba su daug dides-
niu jėgų intempimu, negu pir-
miau, o mes bene tik daugiau
kalbame, negu dirbame. Mū-
sų laikraščiai kovoja su skur-
du ir deficitais, o tuo tarpu
šlamštų leidėjų didžiausius
rūmus sau didmiesčiuose sta-
to. "Šakė-Kardas," "Kelei-
vis" vis dar labiausiai skaito-
mi laikraščiai. Pats gyvenim-
as verčia Darbininkus ir Vy-
čius šitą darbą — platinimą
katalikiškos spaudos — pasi-
imti ant savęs. Tikėkime, kad
tai ir įvyks.

Yra dar vienas svarbus rei-
kalas, bendras visiems susi-
pratusiems katalikams. Tai
katalikiškos spaudos platinimas.
Tą reikalą senai jau
čiame visi, o prie jo išrišimo
vis dar neprieiname. Pakal-
bame, pasvajojame, pasikurs-
tome — o kaip reikia dirbti,
tai ir nėra kam. Dar ir šian-
dien uolius, pasišventusius
platinantjus katalikiškos spa-
udos galėtume ant pirštų su-
skaityt. O juk jų turėtų būti
tik pilna visose mūsų kolonijo-
se. Kaip pereiti nuo žodžių
prie darbo? Kaip į tą darbą
įsitraukti? Kaip sumobilizuoti
armiją katalikiškos spaudos
platinantį? Šituos klausimus
būtina turės išrišti Darbinin-
kų ir Vyčių šių metų seimai.
Seniau buvo manyta, kad tą
darbą pasiims ir atliks Katali-
kų Spaudos Draugija. Lūkes-
čiai neišpildė. Bet toliau
laukti nebegalima. Ar-gi ne-
pastebėjome, jog atbudimas
mūsų visuomenės, atsiradimas
naujų katalikiškų laikraščių ir
organizacijų labai išjudino
mums priešingąsias sroves.
Jos dabar dirba su daug dides-
niu jėgų intempimu, negu pir-
miau, o mes bene tik daugiau
kalbame, negu dirbame. Mū-
sų laikraščiai kovoja su skur-
du ir deficitais, o tuo tarpu
šlamštų leidėjų didžiausius
rūmus sau didmiesčiuose sta-
to. "Šakė-Kardas," "Kelei-
vis" vis dar labiausiai skaito-
mi laikraščiai. Pats gyvenim-
as verčia Darbininkus ir Vy-
čius šitą darbą — platinimą
katalikiškos spaudos — pasi-
imti ant savęs. Tikėkime, kad
tai ir įvyks.

Yra dar vienas svarbus rei-
kalas, bendras visiems susi-
pratusiems katalikams. Tai
katalikiškos spaudos platinimas.
Tą reikalą senai jau
čiame visi, o prie jo išrišimo
vis dar neprieiname. Pakal-
bame, pasvajojame, pasikurs-
tome — o kaip reikia dirbti,
tai ir nėra kam. Dar ir šian-
dien uolius, pasišventusius
platinantjus katalikiškos spa-
udos galėtume ant pirštų su-
skaityt. O juk jų turėtų būti
tik pilna visose mūsų kolonijo-

bolės ten. Prie kotik prieis tie melagingi ateitiniai korespondentai.

Teisybė Mylijs.

NEW HAVEN, CONN.

Birželio 4 d. š. m. atsibuvo prakalbos pobažnytinėj svetainėj 8 val. vakare. Jas parengė, kuopa 28-ta L. D. S. Kalbėtojas buvo užkviestas "Darbininko" administratorius p. Antanas Kneizis iš So. Bostono, Mass.

Kalbėtojas pirmiausia savo kalboje nurodė naudą gerų organizacijų ir ragino prigulėti kožnam prie anų, nes jos čionai mums yra labai reikalingos. Ypač nurodė į S. L. R. K. A., — L. D. S. — L. Vyčių ir A. L. R. K. Moterų Sąjungą, prie kurių ragino rašyties visiems ir naudotis iš anų. Kalbėtojas nupasakojo gana gražiai ir teisingai apie lietuviškų darbininkų reikalus, apie cecilikus, kurie išnaudoja darbininkus savo apgavimais ir melagingais tikslais per prakalbas ir per savo netikusią spaudą. Toliaus nurodė bledingumą girtybės, ir kaip gudriai smuklininkai išnaudoja mūsų brolius darbininkus, nukriaudami jų jį visą šeimyną. Linkėjo visiems susiprasti ir pamesti lankyt smukles, o pratinies prie skaitymo gerų knygų ir laikraščių. Už vis geriausiai ragino skaityti darbininkiską laikraštį "Darbininką" ir rašyties visiems prie darbininkiskos organizacijos t. y. prie L. D. Sąjungos.

Antras kalbėtojas buvo p. J. B. Salūnas iš Waterbury'io, Conn. Šis antras kalbėtojas labai rimtai ir moksliskai nupasakojo apie galybę spaudos ir kokią naudą atneša geras skaitymas. Linkėjo visiems New Haven'o gyventojams lietuviams susiprasti ir pažinti galybę spaudos o pažinus atmesti visokius netikusius šlamštus, o vien tik remti gerą švarią katalikišką spaudą iš ko susilauksime geresnės ateities.

Klaustytojų buvo netoli 200 ypatų, kurie užsilaikė gana ramiai, ir klausė gerų patarimų. Kaip pirmas taip ir antras kalbėtojas užsielpo visuomenės dėkingumo už jų uolumą.

A. Užkalnietis.

APVAIKŠČIOJIMAS 250 METŲ NUO ĮKURIMO NEWARK'O.

Newark, N. J.

17 d. birželio vietiniai lietuviai turėjo surengę parodą paminėjimui sukaktuvių 250 metų nuo uždėjimo Newarko.

Miestas tapo išpuoštas veļiavomis, elektrikinėmis lemputėmis ir skaitlingais keturkampiniais stulpais su įvairiaisiais užrašais. Kasdiena beveik, eina per miestą įvairios parodos visokių miesto įstaigų ir įvairių tautų.

Subatoje 17 d. birželio buvo skirta diena lietuviams. Dar prieš keletą dienų atsibūsančiai lietuvių parodai, angliški laikraščiai aprašinėjo, kaip ir koki bus lietuvių paroda.

Iš pradžių daugelis manė, kad lietuviai nemokės, kaip reikia prisiruosti prie parodos, kad padarytų tinkamą išpūdį į svetimtaučius. Pagalios 17 d. birželio parodė, kad Newark'o lietuviai moka reikalui atsitikus, tinkamai pasirodyti; paroda suruošta pastebėtinai graži. Parodoje ėjo apie 5.000 lietuvių. Šioje parodoje matyti galima buvo nevien tik tai, kaip žmones lietuvius, bet drauge galima buvo matyti ir praeitį Lietuvos. Čia matei Vytautą su kareivais; Birutę su pulku lietuvių tautiškuose rūbuose; o išpuodingiausiai tai pirmutinė lietuvių mokykla. Toji mokykla tai buvo išpuodingiausias reginys visoje parodoje. Ant didelio vežimo pabudavotas lietuviškas namelis; viduje sėdi moteriškė už ratelio ir prie savęs pasisodinus vaikelį, mokina skaityti. Iš lauko pusės stovi ties langu rusiškas žan-

daras ir su kardu graso moteriškai kad sostutų mokinus.

Tolesniai eina pulkas mažų vaikučių, nešdami priešakyje kaspiną su užrašu "Amerika first." Eidami per miestą sudainavo amerikonišką himną, kuris tarpe amerikonų padarė didžiausį entuziazmą.

Tolesniai ėjo moterų draugija, dainininkų draugija ir šiaip jau visokių grupų.

Parodą užbaigė parke. Čia prakalbė laikė reprezentantas miesto majoro, kuris pasakė, kad pats majoras būti negalėjęs nes iš priešasties lietaus, paroda buvo suvelinta, tad jisai negalėjęs būti, nes kitur jau turėjęs pasižadėjimą. Pagyrė lietuvius už jų prijautimą ir lojaliskumą miestui, o ypač džiaugsmą išreiškė, kad pulkas mažų vaikų eidami turėjo kaspiną su užrašu "America first" ir himną amerikonišką dainavo. Pirminė ir dabartinį padėjimą Lietuvos, bet vis-gi pasakė, kad Amerikos lietuviai gyvendami šiame krašte, privalą jaustis pirmuoniais amerikonais ir ginti šios šalies teises, o drauge privalą turėti užuojautą ir padėti savo broliams lietuviams pasilukiusiems Lietuvoje ir pakliuvusiems nelaimėm. Tolesniai kun. Milukas paprašė susirinkusius kad išneštų rezoliuciją reikalaujanti, kad Prezidentas Suv. Valst. užstotų lietuvius reikale liuosybės Lietuvai ir kad paskirtų lietuviams dieną anų rinkimui nukentėjusiems nuo karės. Po rezoliucija pasirašyti perstato kun. Milukas pats save ir kun. Žindžių kaip pirmininką "Lithuanian Relief Fund" ir dar tris vietinius gyventojus. Tolesniai kalbėjo koks ten dar lietuvių "prietelius" bravoninkas iš Elizabethport, N. J. Pagalios lietuviškai kalbėjo p. St. Šimkus ir užbaigęs savo kalbą, sudainavo su chorų keletą liaudies dainų. Choras susidėjo iš šių chorų: Newarko Šv. Cecilijos choras, Elizabeth'o parapijos choras, Harrisono parapijos choras ir Šv. Jurgio parapijos choras iš Brooklyn, N. Y.

Po dainų choro, dar buvo lietuviški šokiai salėj ir tuom paroda pasibaigė.

Brooklyn Korespondentas.

BRIDGEPORT, CONN.

Atsibuvo susirinkimas A. L. R. K. Moterų Sąjungos 18-tos kuopos birželio 11 d. šv. Jurgio parapijos svetainėje. Šis susirinkimas buvo labai svarbus, delto kad artinas Moterų Sąjungos Seimas. Apart visų svarstymų kuopos reikalų tapo išrinkta viena delegatė. Po tam prisirašė 4 naujos narės. Ši kuopa nors neseniai gyvuoja, bet turi narių 17. Darbuojas pagal išgalės, surengia prakalbas, kurios atsibuvo 28 gegužio.

Sajungietė

NEWARK, N. J.

Birželio 13 d. š. m. L. Vyčių 29-ta kuopa laikė savo extra susirinkimą. Pirmiausia perskaityta apskriečio Vyčių suvažiavimo nutarimai ir visi užtvirtinti — pripažinti gerai. Perskaitytas laiškas nuo Harrisono ir Kevary, N. J. komiteto rengimo "Tag Day" kuriame kviečiama Vyčius pagelbėti aukas rinkti. Kyla diskusijos, kaip Vyčiai gali eiti rinkti aukas. Mat laiške minima, kad rengia be skirtumo visos draugijos socialistiškos ir kitokios.

Vieni laikos tos pačios nuomonės kaip ir pirmias laikytame susirinkime, kad buvo svarstyta. Tai yra, eiti visiems, bet kad surinkti pinigai būtų siunčiami per Tautos Fondą ar nors per tautiečių fondą.

Laiške skamba, kad pinigus siųs ten kur nutars, butent tiesiog Lietuvon, bet Vyčių nei vienas nėra tikras, kur harisoniečiai nutars siųsti. Užtai didžiausiu balsu nubalsuota, kad eiti rinkti aukas, bet tik tarima dienoj, kur pinigus surinktus siųsti, kad būtų priimti lygiai atstovai ir nuo 29-tos L. Vyčių kuopos. Ats-

tovu, kad leistų rinkti tiek po kiek jų dr-jos turi.

Vyčiai mano, kad harisoniečiai pilnai su tuom sutiks ir aukas rinkti susitvarkys atakančiai.

V.-is.

RUMFORD, ME.

Kalbėjo kun. Pakalnis.

Utarinke, birželio 13 d. čia buvo atvykęs iš Lewistono gerb. kun. Pakalnis, kuris dabar yra už kamendorių airių parapijoje Lewiston'e.

Gerb. kunigas atvažiavęs apsiėmė pasakyti prakalbą tą vakarą. Žmonės nudžingę keliavo į svetainę, kad išgirdus lietuviu kunigo, nes čia labai retai lietuvis kunigas teatsilanko.

Prakalbos prasidėjo 8 val. vakare. Žmonių prisirinko pilna svetainė. Visi ramiai užsilaikė. Kun. Pakalnis paaiškines apie savo atvykimą į šį kraštą, kalbėjo dviem atvejais apie lietuvių padėjimą Lietuvoje karės laikuose. Labai gražiai papasakojo. Kadangi gerb. kun. Pakalnis yra neseniai atkeliavęs iš Lietuvos ir savo akimis yra matęs visus vargus mūsų brolių šiuose laikuose, tai ir jo prakalba turėjo dvigubą vertę.

Kadangi šios kolonijos lietuviai norėtų turėti savo kunigą, bet aplinkybės neprileidžiant, tai rengiasi paduoti vyskupui prašymą, kad kun. Pakalnis būtų leistas atvažiuoti į Rumford kas antrą nedelienį ir laikyti pamaldas.

Žvalgo Sargas.

CHICAGO, ILL.

Mūsų Jaunimas.

Prasidėjęs vakacijų laikui mūsų jaunimas pradėjo silpniau veikti. Sako: kad vakacijų, tai visiems. Bet vis tiek mūsų 4 kp. L. V. turi susirinkimus kas savaitę. Per savaitinius susirinkimus aptariama, kaip geriausiai veikti ir daug kitų smulkesnių dalykų t. y. kas tik reikalingiausia mūsų jaunimo organiz. Po susirinkimų Lietuviški žaislai. Per paprastą mėnesinį susirinkimą išrinkta delegatas į L. V. 4-tą kongresą — L. Simutis šios kuopos pirmininkas.

Mūsų kuopa nustojo veikliausio nario. Labai apgalvestauja A. Aleksandravičių buvusį šios kuopos pirmininką.

Jis apleidamas Chicago palko daug širdžių nuliūdusių. Sunku jaunimui bus užmiršti J. Jaunimas — (Vyčiai) pas jį turėjo didžiausią užuojautą. Kiekviename susirinkime jis pasakydavo ko gero. Jaunimas tą išgirdęs pagauna naujos energijos veikime, atsiduoda labiaus veiklumui.

Mokėjo A. Aleksandravičius nurodyt būdą kaip prašalint klaidas prilikimo prie blogo. Daug vaikinių šiandie džiaugiasis, kad atratino nuo girtuokliavimo. Jis mokėjo su tokiais labai mandagiai apseiti, pasakodamas alkolio bledį. Žodžiu sakant labai buvo pasišventęs Vyčių organizacijai.

Kaipu garsus muzikos mylėtojas jos nepavydėjo kitiems, bet mokino jos kas tik norėjo jos. Išvažiudamas patarimų daug suteikė mokiniams. Graudu buvo persikirt. Ar užmiršim mes jį kada? Oi ne! Niekad... Jo dainos per amžių ausyse skambės ir primins jo veidą linksmtų, primins jo prielankumus, patarimus.

Jo išlestuvėms surengė Vyčiai pagerbimui vakariene. Suvažiavo Chicago vyčiai, kunigai t. y. suvažiavo tie visi, kurie jį žinojo, nes visi jo gailėjo. Suvažiavo 600 ypatų. Akyse tų ypatų išteikė gyvų gėlių bukietai ir dovanas, kurias nupirko atminčiai L. V. 4-ta kp. ir Vyčių Choras. Taipgi buvo ir programos susidedančios iš dainų, skambinimo pianu, deklamacijų ir prakalbų.

S. Dainorius.

NORWOOD, MASS.

Vyčių prakalbos.

Nedėlioje 18 d. birželio šv. Jurgio bažnytinėj svetainėj įvyko prakalbos, kurias parengė L. Vyčių 27-ta kuopa. Kalbėjo pp. Jonas E. Karosas L. Vyčių Centro pirm. ir p. A. Kneizis "Darbininko" administratorius. Jie plačiai paaiškino apie Vyčių organizacijos stovį. Pirmučiausia kalbėjo p. J. Červokas, kuopos pirmininkas, paaiškino kuopos stovį ir jos veikimą, potam sekė deklamacijos, padeklamavo Aldona Jaruševičiūtė ir F. Viessulitė. Gana puikiai nusisekė. Toliaus kalbėjo p. J. E. Karosas, L. Vyčių Centro pirm., net jau antrą sykį jo kalba pasitaiko norwoodiečiams išgirsti. Jis labai plačiai išaiškino apie L. Vyčių organizacijos stovį ir jos veikimą ir delko tokia organizacija tarp jaunimo taip išsiplatino ir kokią ji naudą žmonėms atneša ir ragino visą jaunimą spieštis į tą organizaciją. Taipogi ir senesnius vyrus ir moteris ir vaikučius ragino prigulėti. Motinos, kurios turi vaikučių, sakė, teatveda ir tepirrašo prie Vyčių, nes Vyčiai apsaugos nuo blogos intekmės ir galės lavintis ko gero. Antras kalbėtojas kalbėjo p. A. Kneizis. Taipgi aiškino gana plačiai apie Vyčių organizacijos stovį, kad dabar jaunimas subruzdą darbuotis ir dar p. A. Kneizis prisiminė apie S. L. R. K. A. Sakė, kad susipratę lietuviai katalikai spieštis ir prigulėtų prie jo. Dar ragino visus prie L. Vyčių prisirašyti; visus be skirtumo, kurie tiktai pildo katalikų tikėjimą. Potam dar padeklamavo mažos mergaitės A. Viessulitė ir A. Štašeitaitė ir Birutė Jaruševičiūtė. Gana puikiai atliko ir tos mergaitės yra vyčės. Tai labai pagirtinos tokios motinos ir tėvai, kurie taip labai savo vaikučius gražiai išmokina ir neleidžia, kur po gatves per nakties bėgioti, bet mokina juos ko gero ir naudingo. Patartina ir kitoms motinoms savo vaikučius neleisti kur bastytis naktimis ir kur po užkampius bėgioti ir lakstyti. Daug aš tokių motinų žinau, kad nežino kur jos vaikas per visą naktį dinksta. Jeigu motina ar tėvas savo vaiko nežuri prie ko jis žengia ar prie žulikavimo ar prie kitko, tai kiekviena motina turi savo vaiką prižiūrėti ir mokinti gero ko, o ne blogo. Tai-gi aš patarčiau prie Vyčių visus vaikus prirašyti.

Per šias prakalbas prisirašė keli nauji nariai, žmonių buvo pusėtinai. Žinoma, vasaros laikas nelabai smagu svetainėj sėdėti, bet žmonių prisirinko užtekinai. Tie, kurie naujai prisirašė prie kuopos, tai kiekvienas malonėkite atsilankyti ant susirinkimo, kuris atsibus liepos 2 d. tai yra pirmą nedelienį atenančio mėnesio, taipgi ir kurie seniaus prisirašė, visi nariai be skirtumo prašomi ateiti, nes daug dalykų yra apsvarstyti.

L. V. 27-tos kp. rašt. P. Kučinskas.

CAMBRIDGE, MASS.

Cicilikų paskaitos.

Tai jau ir pas mus pasibaigė, taip sakant mūsų brolių cicilialistų misijos (paskaitos), kurias turėjo visiems žinomas patauška Bagočius. Minėtos misijos atsibuvo net keturis kartus, tai yra gegužio d. 9 ir 16, birželio 6 ir 13 dd.

Per visus tuos vakarus nieko naujo negalima buvo išgirsti apart pasenusios cicilistiškos kalbos — kunigai, jų gaspardinės, Adomas ir Jieva, religija ir Kristaus išniekinimas ir mulkiai katalikai. Žodžiu sakant, per visus vakarus tas pat ir tas pat; turbūt tie socialistiški apaštalai, nieko daugiau nei nemoka kalbėti, kaip tik plusti kunigus ir tuos žmones, kurie laikosi tikybės ir doros.

Ant galo turiu net su sar-

mata pripažinti, jog į tas pasikaitas ėjo daug katalikų. Tiesiog įstabu, kaip tie žmonės gali ten kęsti, kur jie mulkiais vadinami. Juk, jei šiaip žmogų mulkiu pavadinatum, tai kartais jis išėjęs iš savęs ausin skelbų. O tokių žmonių eina ten, kur juos nuo estrados mulkais vadina ir dar užsimoka po 10c. Iš teisybės tai tokie ir yra mulkiai, nesu-sipratėliai.

Kafg.

RUMFORD, ME.

L. D. S. prakalbos.

Ketvergo vakare, šv. Roko svetainėje įvyko L. D. S. 26-tos kuopos prakalbos. Kalbėjo Jonas J. Ramanauskas iš Bostono apie darbininkų reikalus.

Kalbėtojas išdėstinėjo tikslus ir siekius L. D. S. organizacijos ir kaip jie gali pagerinti darbininkų būvį, nurodinėjo, kad šiai kolonijai reikalas yra organizuoties ir daugiau veikti ant visuomeniškos dirvos. Kalba visiems patiko. Žmonių atsilankė apie 60 ypatų. Priežastis tokio mažo skaitlians klausytojų tai buvo tame, kad daugumas dirba naktimis, o antra, kad šią savaitę jau buvo trečios surengtos prakalbos ir žmonėms neparanku buvo kas antras vakaras lankyties ant prakalbų.

Naujų narių prisirašė 6. Manome, kad toliau 26-ta kuopa daugiau paugs.

Žvalgas.

LEWISTON, ME.

Pasekmingos prakalbos.

Nedėlioje 18 d. birželio ant-rą valandą po pietų šv. Baltaramiejaus Dr-jos svetainėje atsibuvo L. Vyčių II kuopos surengtos "Darbininkų Prakalbos."

Diena buvo graži ir žmonių prisirinko pilnutė svetainė, nes jau žmonės žino, kad Vyčių surengtos prakalbos ar vakarai yra gana indomūs.

Pirmiausiai kalbėjo kuopos pirmininkas Albertas Varneckis perstatydamas p. Joną J. Ramanauską iš Bostono. Kad ir pirmą kartą pirmininkas pasirodė su prakalba, bet gana gerai nusisekė.

Jonas J. Ramanauskas tada pradėjo savo kalbą, apie darbininkus ir jų padėjimą. Nurodinėjo, kad girtuokliavimas yra didžiausias darbininko priešas. Aiškino apie L. D. S. ir jos tikslą būtent, kad darbininkas pirmiausiai turi save suvaldyti, tada bus lengviau ir su kapitalistais kovoti. Kalba aiški ir rimta žmonėms didį išpūdį padarė.

P-lė Bronislava Ivaškevičiūtė deklamavo "Tėvynės Vakarą." Jauna vyčė gerai prisirengusi labai gerai savo užduotį atliko.

"Fantazija" jausmingai atkalbėjo p-lė Marijona Dailidaitė, viena iš gabiausių narių ir uoliausių veikėjų šios kolonijos lietuvių tarpe. Galima daug tikėtis iš mūsų jaunios darbininkės. Ilgas rankų plojimas liūdijo, kad jos kalbėlė labai publiškai patiko.

P-lė V. Vaičiūliūtė padeklamavo labai juokingą, bet pamokinančią deklamaciją "Lietuvos Duktė, kur žengi?"

Iš antro karto p. Jonas J. Ramanauskas kalbėjo apie vyčius, ragino visus prisidėti prie tos prakilnios organizacijos. Nurodinėjo, kad mes savo tautą ir patįs save pakelsime vien tik per vienybę, bet prie vienybės turime žengti doros ir tikėjimo keliais.

Gerb. kun. Pakalnis tada pasakė trumpą, bet gražią prakalbėlę, pagirdamas Vyčius už toki gražiai surengtą programą ir abelnei Vyčių darbštumą. Ragino žmonės prisidėti prie tokių prakilnių organizacijų.

Po prakalbų keeltas vietinių bedievių ir socialistų mėgino duoti klausimus kalbėtojui, bet čia jie didžią klaidą padarė, nes norėdami kalbėtoją sukritikuoti vien tik save ant juokų pastatė. Kalbėtojas Ramanauskas taip aiškiai

ir gražiai atsakė ant visų klausimų, kad bedieviai akis nuliūdę spruko pro duris, kad negirdėti kaip žmonės gardžiai juokiasi iš jų nepasisekimo.

Prakalbos pasibaigus daug klausytojų išreiškė norą sutverti L. D. S. kuopą. Taip ir padarė. Prie kuopos tuojaus prisirašė 26 nariai tuomi parodare. "Draugo," 20 ekz. "Žvaigždės," 5 ekz. "Am. Lietuvio," 5 ekz. "Santaikos," 50 ekz. "Ežio," 10 ekz. "Zvirbli." Dar parduoda "Vytis," "Tikyba ir Dora." Vien agentas J. Sleznickas parduoda 150 ekz. įvairių laikraščių.

Vytė. . .

Lietuviai kitur.

LONDONAS.

Naujienų visokių.

Dabar pas mus oras labai gražus, šilta, lytus mažai.

Svečių pas mus tai buvo iš įvairių kraštų. Buvo p. M. Yčas su kitais Dumos atstovais, o gegužio 19 d. dar pribuvo p. R. Karuža iš Amerikos, iš Šveicarijos kun. Steponavičius ir "Išievių Draugo" redaktorius kun. J. Norbutas. Minėti tėvynainiai pas gerb. kun. K. Matulaitį geg. 19 d. atlaikė svarbią konferenciją. Apkalbėta daug dalykų ir pagaliau nutarta laikyti dar konferenciją Šveicarijoj.

Prakalbos.

Prakalbas sakė kun. A. Steponavičius. Jis jau žinomas Londono lietuviams ir jis širdingai buvo londoniečių sveikinamas. Jisai kalbėjo apie vargingą tėvynės padėjimą ir apie vargstančius lietuvius vokiečių nelaisvėje. Išrodė, jog nelaisvių padėjimas apvertktinas. Sakė, jog vokiečiai yra išsivare iš Lietuvos apie 20.000 senelių, moterų ir vaikelių. Aiškino, kaip Anglijos lietuviai stengėsi pagelbėti tiems nelaisviams.

Po tokios graudžios kalbos daugelis geros širdies žmonių bėgo prie kalbėtojo ir dėjo aukas nukentėjusiems ir vargstantiems. Sudėjo apie \$80.

Minėtos prakalbos atsibuvo nedėlios diena. Ant rytojaus Londono lietuviams ir jį širdingai buvo londoniečių sveikinamas. Jisai kalbėjo apie vargingą tėvynės padėjimą ir apie vargstančius lietuvius vokiečių nelaisvėje. Išrodė, jog nelaisvių padėjimas apvertktinas. Sakė, jog vokiečiai yra išsivare iš Lietuvos apie 20.000 senelių, moterų ir vaikelių. Aiškino, kaip Anglijos lietuviai stengėsi pagelbėti tiems nelaisviams.

Po tokios graudžios kalbos daugelis geros širdies žmonių bėgo prie kalbėtojo ir dėjo aukas nukentėjusiems ir vargstantiems. Sudėjo apie \$80.

Minėtos prakalbos atsibuvo nedėlios diena. Ant rytojaus Londono lietuviams ir jį širdingai buvo londoniečių sveikinamas. Jisai kalbėjo apie vargingą tėvynės padėjimą ir apie vargstančius lietuvius vokiečių nelaisvėje. Išrodė, jog nelaisvių padėjimas apvertktinas. Sakė, jog vokiečiai yra išsivare iš Lietuvos apie 20.000 senelių, moterų ir vaikelių. Aiškino, kaip Anglijos lietuviai stengėsi pagelbėti tiems nelaisviams.

Po tokios graudžios kalbos daugelis geros širdies žmonių bėgo prie kalbėtojo ir dėjo aukas nukentėjusiems ir vargstantiems. Sudėjo apie \$80.

Minėtos prakalbos atsibuvo nedėlios diena. Ant rytojaus Londono lietuviams ir jį širdingai buvo londoniečių sveikinamas. Jisai kalbėjo apie vargingą tėvynės padėjimą ir apie vargstančius lietuvius vokiečių nelaisvėje. Išrodė, jog nelaisvių padėjimas apvertktinas. Sakė, jog vokiečiai yra išsivare iš Lietuvos apie 20.000 senelių, moterų ir vaikelių. Aiškino, kaip Anglijos lietuviai stengėsi pagelbėti tiems nelaisviams.

Po tokios graudžios kalbos daugelis geros širdies žmonių bėgo prie kalbėtojo ir dėjo aukas nukentėjusiems ir vargstantiems. Sudėjo apie \$80.

Minėtos prakalbos atsibuvo nedėlios diena. Ant rytojaus Londono lietuviams ir jį širdingai buvo londoniečių sveikinamas. Jisai kalbėjo apie vargingą tėvynės padėjimą ir apie vargstančius lietuvius vokiečių nelaisvėje. Išrodė, jog nelaisvių padėjimas apvertktinas. Sakė, jog vokiečiai yra išsivare iš Lietuvos apie 20.000 senelių, moterų ir vaikelių. Aiškino, kaip Anglijos lietuviai stengėsi pagelbėti tiems nelaisviams.

Po tokios graudžios kalbos daugelis geros širdies žmonių bėgo prie kalbėtojo ir dėjo aukas nukentėjusiems ir vargstantiems. Sudėjo apie \$80.

Minėtos prakalbos atsibuvo nedėlios diena. Ant rytojaus Londono lietuviams ir jį širdingai buvo londoniečių sveikinamas. Jisai kalbėjo apie vargingą tėvynės padėjimą ir apie vargstančius lietuvius vokiečių nelaisvėje. Išrodė, jog nelaisvių padėjimas apvertktinas. Sakė, jog vokiečiai yra išsivare iš Lietuvos apie 20.000 senelių, moterų ir vaikelių. Aiškino, kaip Anglijos lietuviai stengėsi pagelbėti tiems nelaisviams.

Po tokios graudžios kalbos daugelis geros širdies žmonių bėgo prie kalbėtojo ir dėjo aukas nukentėjusiems ir vargstantiems. Sudėjo apie \$80.

labiau ima suprasti geros spaudos naudą ir tolintis nuo cecilikiškų raštų. Kalbėjo apie Britanijos Katalikų Sąjungą.

Prakalbose darbuosi "Darbininko" agentai, pardavinėjo atskirus numerius ir užrašinėjo ant ilgisno laiko.

Turiu paminėti, kad paskutiniaisiais laikais katalikiškų laikraščių vis daugiau parduodama Londone rokuojama apie 1.500 lietuvių, prie parapijos prigulinių 400 vyrų ir moterų, o laikraščių parduoda da prie bažnyčios kas nedėlią po 100 ekz. "Išievių Draugo", 40 ekz. "Darbininko," 6 ekz. "Draugo," 20 ekz. "Žvaigždės," 5 ekz. "Am. Lietuvio," 5 ekz. "Santaikos," 50 ekz. "Ežio," 10 ekz. "Zvirbli." Dar parduoda "Vytis," "Tikyba ir Dora." Vien agentas J. Sleznickas parduoda 150 ekz. įvairių laikraščių.

Upelis.

Tautos Fondo valdyba.

Pirmininkas: — Kun. J. Jakaitis, Providence & Waverly St., Worcester, Mass.

1-mas vice-pirm.: — Adv. A. Šlakis, 3255 So. Halsted St., Chicago, Ill.

2-ras vice-pirm.: — Kun. P. Serafinas, 2327 W. 23-rd. Pl., Chicago, Ill.

Sekretorius: — K. Pakštas, 3255 South Halsted Str., Chicago, Ill.

Išdinininkas: — B. Vaišnoras, 1514 Carson Str., Pittsburgh, Pa.

Išdo globėjai: — A. Nausiedienė, 917 W. 33-rd. St., Chicago, Ill. J. Miliauskas, PITTSBURG, PA.

Temykit, Vyčiai.

Klausiu visų kartu Vyčių ar nesiranda kur nors prie L. Vyčių organizacijos priklausantis kuris suprastų kinematografo amatą, reikia traukti krutamus paveikslus, daryti filmas krutantiems paveikslams. Taigi, jei randas kur toksai Vytis patsai ar kitas tegul atsiliepia greitu laiku.

Turėtumėm pradėti svarbų darbą tuojau, nes kaip Vyčiams tas labai svarbu ir labai daug darbo.

Kreipkitės sekančiu adresu: J. K. Miliauskas, 120 Grand Str. Brooklyn, N. Y.

Kun. Tamas Žilinskas

Katalikų Bažnyčia ir Demokratizmas

Kaina 10 centų.

Galima gauti pas Kun. T. Žilinską, 50 W. 6-th Str., So. Boston, Mass.

1916

Spauda "Darbininko," 242 W. Broadway, So. Boston, Mass.

